

De één zou seks liever helemaal geen rol geven in het leven, de ander wordt er onzeker van of ziet het als een manier om (tijdelijk) met onzekerheden om te gaan. Hoe je seks of seksualiteit ziet en beleeft is voor ieder mens heel persoonlijk. Dat is niet anders voor mensen met autisme. En toch kan autisme wel een rol spelen en invloed hebben op die seksuele ontwikkeling en beleving. Vier mensen vertellen hoe zij dit ervaren.

Door Mariëlle van Bussel

‘Altijd op zoek naar een partner, of naar seks’

Joost Wanders (42) is single en woont alleen. Hij werkt als administratief ondersteuner op de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen. Op zijn 32e kreeg hij de diagnose autisme. Joost valt op mannen.

‘Eigenlijk ben ik de hele dag bezig met het zoeken naar een date. Ik heb altijd verschillende datingapps openstaan, bang om iets te missen. Ik heb ontelbaar veel dates achter de rug en honderden keren ging dat heel wat verder dan alleen een drankje. Contacten lopen vaak uit op een afwijzing. Terwijl ik het allerliefst gelukkig ben met één iemand. Maar omdat vroegere relaties mislukten, is seks voor mij ‘the next best thing’. Inmiddels is dit struinen naar dates een verslaving geworden. De onrust die ik altijd voel, probeer ik te stillen met gokken, daten en seks. Die onrust heeft denk ik vooral met autisme te maken. Overal waar ik kom, voel ik onrust. Geluiden die ik hoor, vragen die mensen stellen, gillende kinderen, collega’s die moeten bellen, ga zo maar door. Mijn voorkeur voor mannen zie ik als een extra handicap. Ik was liever gewoon ‘normaal’ geweest. Het gevoel er niet bij te horen, anders te zijn, wordt met seks even naar de achtergrond geduwd. Heel even ben ik dan ‘in control’ en goed zoals ik ben. Maar na afloop voel ik me alleen maar slechter. Vooral omdat die persoon me beschouwde als eenmalig en betekenisloos, terwijl ik hoopte op meer. Dat slechte gevoel moet weer gedempt worden. En

duus ga ik weer op zoek naar een date. Het helpt niet dat de gayscene een zeer seksuele omgeving is. Seks is makkelijk te krijgen, een diepgaander contact moeilijker. Als ik iemand leuk vind, ben ik direct en eerlijk. Ik spreek het uit en vraag om elkaar nog een keer te ontmoeten. Ik wil dan snel heel veel. Het spel ‘hard to get’ kan en wil ik niet spelen. Ook vertel ik meteen over autisme en over mijn passie voor Rob de Nijs en Lego. Ik heb het gevoel dat dat niet gewaardeerd wordt. Dates haken af met allerlei smoesjes. De vele afwijzingen die ik al die jaren heb gekregen, maken me onzeker en eenzaam. Ik vraag me af of ik niet goed genoeg ben. Ik wil niet veranderen en kan het ook niet. Behandelingen en begeleidingen lopen vast. Het afgelopen jaar ben ik door een aantal incidenten gaan inzien dat het anders moet. Maar het is lastig om patronen te doorbreken. Het boek *Lust als Last* helpt me bij het verkrijgen van nieuwe inzichten. Maar vooral zelf schrijven helpt. Ik ben bezig met het schrijven van een boek waarin ik mijn levensverhaal vertel, gecombineerd met mijn columns en een stukje theorie en advies. Daarmee ben ik nu mezelf eigenlijk aan het behandelen. En hopelijk help ik hier ook vele anderen mee.’

Op joostwanders.nl staan columns van Joost, maar ook de aankondiging van zijn boek (W)anders. In *Autisme Magazine* schrijft Joost tweemaal per jaar een wisselcolumn. Ook in dit nummer! Kijk op pagina 47. Joost staat open voor een serieus contact, wie weet lukt het op deze manier.